

מד אוצרות שני אורות נצטוות וכלים פ"ג דף לב ע"ב חיים

אבל בארץ ישראל הוא בסוד רבי, שהוא בתוספת י', שהוא י' אותיות דמילוי השם בעצמו בבחינת פנים המתייחדים עם ע"ב ק"ל ונעשו רבי"י.

והנה ע"ב וק"ל עם ארבע אותיות פשוטות עצמן של ההוי"ה שהם בגימטריא כ"ו, הרי רוכב, ר"ל כ"ו ור"ב, כי שם ההוי"ה רוכב על ע"ב ק"ל, ובהתחברותם נעשה רוכב, והבן זה היטב.

בתוך מדבש

נכלל אלא כמאר אלתו, וכן הם מקבלים שפע המה הוהם מאלו ה' שמות, כי רכ"א הוא מספר ע"ב ק"ץ הנזכר עם הכולל בסוד כל המוסף נוסע, כי הם נרועים מכלל (נל"י טו), כי אז עיקר ההוהה יהיה בארץ ישראל ונכלל, לכן כל המלוד חכם משאר אלתו נקרא "רכא".

אב"א כנ"א יאל להשפיע שפע המורה להנחיה שהם בארץ ישראל, הוא משפיע גם מבחינת הפנים על הדעה בסוד רבי, שהוא בתוספת י' על ר"ב שחוק לארץ, שהוא י' אותיות המילוי השם מ"ה בעצמו מה, וי"ד ה"א ו"א"ו ה"א, והם בבחינת פנים על הדעה, שהם מדריגה ה' שנדעת דו"א, והם המתייחדים עם ע"ב ק"ץ ונעשו רבי"י ר"ל שמהמגדים בסוד היחוד, ה' על הפנים שהוא נחיה הדכה, והע"ב ק"ל של האזורים שהוא נחיה הטקא, ויחד הם רכ"ו, והוה הענה של ארץ ישראל שהוא כנגד עלים הליחה, שנה השם מ"ה עלמו נחיה פנים (ומיל נהקמה), וכל שכן שנכללים בה שמות האזורים שהם בעולם העשיה למטה ממנה, כי כל עולם עליון כולל ההתחן ממנו, ולכן נקראים החמדים שבארץ ישראל כעם רכ"ו על עם שפע המורה שמקבלים משלשה שמות אלו. (דברי שלם נשעו האחר ונב"י דף טו ע"א)

והנה למעלה בראש את הפסוק "הנה ה' רוכב על ענ קל ונא מלרים" על שפע המה המורה שכל לחמדים שבארץ ישראל ונחך לארץ, ועשה מלאך את הפסוק על זמן שאותו העולם מנערים את ישראל, ועולה שועהם של בני ישראל אל מעון קדשו, או הקב"ה כניבול יוא גם עם מספר די אלהים הפשוטות של השם הוי"ה העולה כ"ו, והיא מדריגה ה' שפנים דעת דו"א, יחד עם ע"ב וק"ל, כדי להפיע מלריהם, וזה שאמר והנה ע"ב ק"ץ שהם בגימטריא ר"ב עם ארבע אותיות פשוטות עצמן של ההוי"ה שהם בגימטריא כ"ו, הרי אותיות רוב"ב, ר"ל כ"ו ור"ב, וזה פירוש הפסוק, שנפדשה של משא מלרים שהנבוא מדבר בסודעוהם, כהוה "הנה הוי"ה רוכב על ע"ב ק"ל ונא מלרים, ועו אלילי מלרים" ור, פירוש כי שם ההוי"ה העולה כ"ו, שהוא מדריגה ה' שנדעת דו"א כמלך להפיע מלריהם של ישראל או מספר שם ההוי"ה הפשוט העולה כ"ו יאל ממקומו ורוכב על ע"ב ק"ץ שהוא ר"ב של רוכב ובהתחברותם יחד נעשה רוב"ב ונא מלרים להפיע מלריהם של ישראל, והבן זה היטב. (נל"י ד"ה והנה ע"ב)